

Nils-Øivind Haagensen

Első labdaérintés

valamikor a nyolcvanas években
mikor gyerek voltam
a többi gyerekhez hasonlóan
játsoztam
egy focicsapatban

egyszer még az USA-ban is jártunk
néhány meccs erejéig
és az egyiket a New York Cosmos stadionjában játszottuk

óriási stadion
80 000 férőhelyes

az edző és a szülők
hatalmas ügyet csináltak a meccsből
utolsó vérig kellett
küzdenünk és
mindent beleadnunk és
így tovább

aztán öt perc se telt el
és lecseréltek
rögtön az első labdaérintésem után
hallottam ahogyan a nevemet kiáltják
egy pillanatra betöltötte a szinte
üres stadiont

és ennyi
volt

kínos emlék

egy olyan emlék aminek semmi helye a költészetben
szemben a pacsirta féktelen hajnali dalával
vagy ahogy a folyók részegen kanyarognak
vagy csak úgy a szerelem pusztá létezésével

mégis ott van
és mindig is
ott volt
a verseimben
az első és egyetlen
labdaérintésem

hangja
és aztán
a félreérhetetlen:
NILS-ØIVIND

és ennyi
volt

elhagyom
a pályát
és a verset
anélkül, hogy érteném
miért kapott a hatalom
lehetőséget arra hogy lecseréljen
már az ötödik perc letelte előtt

biztosan ezért figyeltem
egész életemben az oldalvonalat
és biztosan ezért nem szeretném
hogy bármelyikünket is lecseréljék

mert még mindig hiszek abban
hogy megfordíthatjuk a meccset

19/12/19, az Oslóból Åndalsnesbe tartó vonaton

Vajna Ádám fordítása